

కృష్ణ, వాళ్ళిద్దరూ వెళ్తున్నప్పుడు దిబ్బాకాళి అని పేరున్న వాడు, తన మాయాబాధించిలో వింటూ కూర్చుంది. ఆ బేదాబాధులు, తన ప్రాణ బాధాం రమ్మలి కృష్ణులను కలిగింది. ఎదురు నీటిలో తన వంక చూస్తున్న నుండరిం కన్పించాడు. చటుక్కున తన మొహం చంపు చూసింది. నుండలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. ఆ సీటిలో అతన్ను కట్టడం అలా చూడగలుగుండనే కోలేను. బస్సు ఆగగానే లేచి నిలబడింది. 'మన విక్కెడిగి రిక్టలో బాధాం హాసలుకు' అంటూ. ఎండుకని వాడు అడగలేదు. ఆ అలవాటు లేదనలు. అక్కడేగి బస్ కలి బాధాంకూడు నూ నిలబడింది. క్రమంగా కనుమరుగైంది.

'అలా అయిపోయావేం ఒక్కసారికే అని అడిగింది కానీ, రిక్టలో హాసలు చేరకున్నాడు. తనకు ఎవరితోనూ నూటాడా అనిపించలేదు. కృష్ణ

నిగి నిం అలాంటి కృష్ణులలో కోసా క్రమం తిరిగి వచ్చి కునింపుకుంది. ఎప్పుడూ నిరూధంగా నిరి పంగా తుంజే నుమతికి ఈ సీటిలో చూస్తే వాళ్ళ కృష్ణులనుం తనిం చింది.

నుండరింతో తనకు తొమ్మిది వెలలకితం వెళ్ళింది. తన కళ్ళలో పెళ్ళి చేసుకోవాలని తుంజేది కాదు, వద్దనీ తుంజేది కాను.

నిజానికి పెళ్ళినిగరించి ఒక నిక్కయానికి గాక ముందే, అలా చించేవూ కళ్ళవధి లేకుండా నే అయిపోయింది. పెళ్ళి వెళ్ళే క్రమం కన్న మధురమైన ప్రాణాలూ ముందే పప్పునే లేమన్న వాడు తోలిపోయాడు. కానీ పెళ్ళి చేసుకోవటంలో తన తప్పేమీ లేదు. ఆ సాటి మనుషులు అలాటివి. ఏ. ఏ.లో తుండగా వాన్ను పెళ్ళి సంగతి దిగితే ఎప్పుడూ తుంజే నుండహాసలు మోసింది కావాలి తన ముహూంబాది. ఆ తిరువాత పెళ్ళి ఖాయమైంది. పెళ్ళి వారముండగా అంజుతలితో పాటు మాడటానికి వచ్చాడు తనని తన బాల్కనీలోకి వెళ్ళింది. సంకోచం లేని చూపు

నా జీవితం కథ

క్రమంగా నుండమీద కారద, నుజాత గాథ నిండలో మునిగిపోయాడు. నుమతి బయటకు వచ్చి చుట్టూ చూసింది. నిద్రపోయే వసిపాత మొహం మీది వల్లూ, నగర మంతటిని విశిష్టం అలనుకుంది. అలా నూయంతం కారదా, నుజాత, తనూ, కాలేజీనుంచి సిటిబస్సులో వచ్చా

యంలోంచి వచ్చి బాల్కనీల, జ్వరం వచ్చి నటు కలకలుకొట్టా స్నాయి. 'మానుంచి విడిచి దానున్నావు. వాతో వచ్చుకూడదా! నుమతి! అనున నుంగా అడిగింది నుజాత. అచేమీ మధురానుభూతి కాదు వివరింక

అతో అతను! ఎక్కయన విగ్రహం, జి కలగిక నీలిరంబు జరిగినో పచ్చని వాటి అతని ముందు తన తీసికట్టనిపించింది. అంతటి

నిజమైన కల

దివ్యమండరపు గవాలా ఈ హాళి చూచి
 కైలా నావకున్నాడో? తన తనగా
 అలా చించుకొనేసరికి అనభి దాటిపోయింది.
 పంధోమ్మిది నవంతులుగా 1 లో చనలే
 మిగిలిపోయినా ఆ కెళి జరిగిపోయింది.
 వ్యంఘం కిరిగిపోయింది పెళ్లియని మూడు
 నె కి రింట్లు వచ్చాయి. అతిను తప్పాడు.
 తన నంబుగ నోండు కౌసులో. అతిను చద
 నక తప్పినదానికి తనకే కరం కావాలి.
 అతిను కిరిగితో కబుగ చేకాడు కదువు మా నె
 య్యగును.

ఆ వార విన్నంతగా జీవితంలో ఎప్పుడూ
 'మోక' లోనేను తను. అతినిచేత కెళి
 కట్టించుకున్న నేరానికి చగువు మా నె
 య్యాలలో ఆ నంటనే తన నిస్సహాయత్వా
 నికి ఎదువు వచ్చింది పరాక్షివ. ఎంత నిరం
 క్షకాత్వం! నిర్భయం లేకుండా ఎదుగుకుం
 టాలో అనే అలోచన లేకుండా, ఎంత పని
 చేశాడు. ఒక్క టిలం ముందుగా. అతిని
 నుణం యలాటిదిని తెలిసే, ఈ కెళి తప్పిం
 కునంటానికి ఎం చెయ్యమన్నా చేసేది.
 అంతా జరిగిపోయింది.

వంకాల - ఫలితంగా వంటలు!
 పెళ్లియిన నాలుగో నెలలో అత్తగారు
 వెంట వెళ్తుంది తీసుకెళ్లింది. అతిను నేడు
 నుకు రాలేదు నోకా వాసేసరికి ఇంట్లో నూ
 లేదు. కొండంత దాదా ఇల్లంతో వచ్చా
 చేసింది. అనుభవంవ్యక్తం నోటు అతి నూ
 కచ్చాడు నీవాయి వెళ్ళాక. నులాచిరం ను
 టివ్యూ వీరిట్లుకుది, తలనిండా వాణాంతో
 అతిని అతినిమానే నిచ్చుకున్న తిప్పులతో
 కెళ్ళిలో (వతిఫలితున్న, కౌశ్యలతో తుల
 రించిన మునుతో ఎదురెళ్ళింది. తనని ఒక్క
 మాత్ర మోకి తప్పగా గదిలోకి జాయాడు.
 తన నం దిమా నిలబడింది. తనకి అమ్మ
 చేసిచ్చిన తనకేవల ఫలహారంతో నేటు
 నింపుకుని గదిలోకి వెళ్ళింది.

'నిలబడాలేం నోకా' అన్నాడు.
 అతిని కెళ్ళిలోకి నూసింది. తన ఎగుడు
 నూచిన లాలన లేకు వాటిలో. కౌశ్యలకా
 అన్న అనాం అతినిమానే కర్వం వచ్చుట
 మారున్నాయి. వదిలివెళ్ళుచుండ బాలు
 ముడి నిచ్చుకుంటూ నూచ్చున్నాడు.
 కాగానే ప్రమాణంనుండి (వెళ్ళి వా
 రనీ, ఎమేమిటో అదానతారనీ అనకుంది.
 నోని అందిగా అతినివ్యం లేకపోలే చగువు
 నూ నేట్లూకుకుంది.

'ఎలా తున్నా కి. చగువుకున్నా వా
 కాగా. నోండ్ కాను తెచ్చుకున్నా తుగా.'
 ఎలివోచువు చేశన ర్యంవాయి ఆ
 (వెళ్ళిలో.

నూరుంలేదు ఆ మనిషిలో. మూడుర్యం
 లేదు ఆ స్వరంలో.

'అలా ఎలివోచుకున్నా కేగు. తనవిలే
 వసుంది కాను. చవివో వోకే కాను' అందా
 మనకుంది.

అయినా అప్పటికే మాట్లాడలేదు.
 'నుమతీ! నిజంగా వెళ్ళున్నాను. కౌశ్యలం
 కావాలంటే చగువు నూనులో.'

మధ్యలో ఆసింది. 'వన్నెండును చేసుకు
 న్నాడు చురీ' అంది.

'వెళ్ళున్నాగా. నామాట నింటానని'
 అన్నాడతను

తను ఎలాటివార్ని అనివ్యం ముకుం
 టుండ్ అలోచనా ముడి అతిను. ఇంత
 చిన్నచిన్నయాలేని మునులో ఇమచ్చు
 లేని అతిని నమ్ముకుంటే ఏమాకుండ్ తన
 భావి!

'నుండవం' అంది కలువుగా. నివానికి తన
 (చేమంతటిని పొండువరకలకెకెక కిలవడి.

'వెళ్ళున్నాగా. నీనింకా చదువుతాను'
 నిజకున్న వనకున్న తిరిగింది.

ఫలితమేమంటే కలనన్న కిరిగిపోవటా
 నికీ. అతిన్న అంతోచవారికి. ముక్కి
 యొక్కచేరీ తనచదువు. నంబెండగా తన
 చేసింది కి ముతి నిట్లూర్చింది. ఎం చేసుం
 టాలో అతి నీవారికి. తనకున్న వాటి ఆ
 వేదన అతినికుంటుండా.

తల్లి : మ రేయీ, అత నీ
 కాయలు తెచ్చుకుంటే అరటిపళ్ళి
 తెచ్చావే! ముతిపోయిందా?
 కొడుకు : లేదమ్మా, అరటి
 కాయలైతే ముగ్గువారి కాయలం
 గోళలు వేసుకుంటానని
 -అచ్చి రుణంరావడమే, ముచ్చాడు.

'యొక్క నేం చేసున్నా తు నుకు తి.
 ఇంకా ని (వచ్చి లేదు) నూవార వచ్చింది
 కెళ్ళికు నిచ్చుకు తిరిగించుకుని.

'ఇప్పటివరకూ అదిని యిచ్చునే వచ్చావ
 ఇలా' అంది నుకుతి.

'వదిలే లేదేనీ నేక. ఏమిటినికాళి
 అలోగ్యం పొడవుకుండ్ ఆలో చి త్తూ
 కాగ్యం' నూవార తెయ్యుకుకుని లోక
 తికి తనుకుపోయింది.

'ఎదురినవేళ్ళి!' (వెళ్ళుకుతిరిగి తనకు
 కుంది నుకుతి.

రెండు నెలలు బరువుగా తిరిగిపోయాం.

కెళ్ళింటే యింత అనేదవతో యిన్ని
 కాన్యకలతో నూడుకుంటుం గమనాలేను.
 నూదాగా చదువు, నూనీమానీలూ, ముగ్గు
 మధ్యనిచ్చు కలనాలూ, అంటే తను తిరిగించ
 కుంది. ప్రాసించినదానికి క్షయంగా జయ
 తోంకొక్కడ. తన్నుకురించి అటువన్న
 వారికి కట్టుకున్న వారికి నులుంలేను.

తల్లివతి తెల్పింది అతినికొక నూవార
 తీసుకుని చగువుకున్నాడక. నూవార కా
 అతినిమానే అలోచనలు. కౌశ్యలతో తుండ్
 కలనుకోలేని తినినీణం. కావలం లేని
 ఎదివాలూ.

ఇంకా యింకా అదిని విందేనుండి కి
 వచ్చింది తన విజ్ఞానానికి కఫంత. కౌశ్యలనూ
 అకలూ నీటన్నిటికీ పరితూర్ణత ఎక్కడకీ
 ఎంతచదివి విందేననీ అను చేరనలసింది అతిని
 చెంతనే. అత నెలాటి నూవయనా నీ
 నెట్టుకుపోవాలింటే తనే. ఈ మాత్రం
 అలోచన నుండవోతుంటే వావుండిపోయి
 అనకుంది.

'తరువాత నూన్నాకొక నెట్టుకుపో
 అతిని యానులో కచ్చుకుంది. కనకర్యం
 కిరిగిపోయ క్రమంగా నిర్మలమూకున్న కట్టు,
 నుండవారికి నూ నీక నిర్మలమూ లేదు
 వాటిలో.

'ఎలావుంది చగువు' అన్నాడతను.

ఇకే (వచ్చి నుండవారి కలనాలలోనూ వింది.
 ఇప్పటి తనూటాలో నీ నూ నూ వం లో
 తున్నంతోయి.

'చదువుకా నూ విద్యకొకే కావలం నుంబు
 ముతికింది వచ్చేకాను' అంది. అతిని కచ్చుకు
 పోయాను: 'అలోచన నిచ్చు అతినిలో నూవ
 గానే నేను తిరిగించంక పొడవాలూ' తెల్పి
 పోయింది. అలోచన ఎంత (నూవారికి నూ
 త్తూనూచుకుని తుంటావు నుంబు. నూ అన్న
 వాన్న అదినికీ చగువు నుంబుండా. కౌ
 లాని నిచ్చు చేసుకున్నాను. నూవచ్చు నిచ్చు
 నూవార, కౌవారపోయింది. నిర్మలమూ
 అమ్మ నూచ్చింది, చగువు నూచ్చించి నిచ్చు
 తీసుకుకుకుని, నూ (వచ్చుకున్నా నుంబు
 పావయ్యకుని నిచ్చుర నేను నూవాయి నేచ్చు
 కౌవారిని, నిజం తెచ్చుంబుంబు
 కావలం' నిచ్చు తన నుండి. నిచ్చు తీసుకా
 వివరితుకులో నిచ్చు తెచ్చి చేసుకున్నా నూ
 అతినిచేంక మునుకుడిపోయింది. నీ చగువు
 కచ్చు. 'నూవారో కచ్చుకు' నేనుకౌవారు
 కౌవారి. అందుకని నీ నూవార నిచ్చు చగు
 రాను. ఇచ్చుకు నూ (వచ్చు నుంబు' లేదు.
 ముతికలం కిలకి చగువుకుంబాలో అంటూ
 నీకామానే కరం లో నీవూ అనక లేదని
 కిందింది. నూకో వివాదిని యిందరికలంబూ
 నేంకో నూ నీక వచ్చు ముంబు కల నిజ
 ముయింది.

—తే మూధురి.